

De rijke maritieme historie van Curaçao

Curaçao heeft als eiland in de Caribische Zee een rijke maritieme geschiedenis. Aan alle kanten omringd door water, heeft de Curaçaose haven altijd een belangrijke rol gespeeld. Zo heeft Curaçao bijvoorbeeld een historie van schoenerbouw. Aan de Scharloozijde was een scheepswerf waar de zeilschepen werden gebouwd, gerepareerd of klaargemaakt voor een lange reis.

De Curaçaose haven is na Rotterdam de grootste haven binnen het Koninkrijk der Nederlanden. In de Caribische regio is het een van de drukste havens. De Curaçao Drydock Company (CDM) heeft een capaciteit van tienduizend megaton. Curaçao Port Services (CPS) heeft een con-

De haven van Curaçao

tainerhaven met een capaciteit van 80.000 containers. Ook de Isla-raffinaderij en de Koninklijke Marine nemen een aanzienlijk deel van de havencapaciteit voor hun rekening. Bezoekers van het Maritiem Museum kunnen desgewenst een

rondleiding per boot door dit drukke deel van de haven krijgen.

500 jaar

Om een compleet beeld te krijgen van de rijke maritieme geschiedenis van Curaçao is een bezoek aan het Maritiem Museum in Scharloo een goed idee. Het museum brengt het maritieme verleden weer tot leven en biedt inzicht in 500 jaar geschiedenis van de Curaçaose scheepvaart. Er is aandacht voor de rol van de West Indische Compagnie, de Koninklijke Nederlandse Stoomboot Maatschappij, de Curaçaose Droogdok Maatschappij, de werven en de historische schoenerbouw. Ook is aandacht voor lokale rederijen en handelsmaatschappijen, de raffinaderij en de Koninklijke Marine.

Het museum is bezig een eigen collectie te verzamelen over de lokale maritieme geschiedenis.

Slavenhandel

Een zwarte bladzijde in de geschiedenis van Curaçao is de slavenhandel. Niet vergeten mag worden dat de Caquetio Indianen de

oorspronkelijke bewoners waren. Zij kwamen over zee vanuit Zuid-Amerika in ingenieus gebouwde kano's. In 1499 werd Curaçao door de West-Europese zeevaarders ontdekt.

In de 17^e eeuw nam de West Indische Compagnie het eiland over van de Spanjaarden. Curaçao werd een internationaal slavendepot van waaruit de slaven werden verscheept naar Amerika en de Cariben.

Olie

In 1917 begon Shell International een olieraffinaderij op het eiland. De olieindustrie bracht werkgelegenheid en welvaart naar het eiland. Tijdens de Tweede Wereldoorlog was 80% van de brandstof, die benodigd was voor de geallieerden, afkomstig van Curaçao en Aruba.

In de jaren dertig van de vorige eeuw startte de heer Hubert Vos, employe van Shell, met de bouw van een model, gebaseerd op de raffinaderij van Shell op Curaçao. Na 35 jaar, omstreeks 1970, was het model gereed. Het model heeft een omvang van 3 x 6 meter en is een schaalmodel van de originele raffinaderij van Curaçao ten tijde van de Koninklijke

Shell. Na zijn pensionering keerde de heer Vos met zijn raffinaderij terug naar Nederland. Dankzij een bezoek aan het Curaçao Maritime Museum van een familielid van de bouwer, is de maquette in bruikleen gegeven aan het Maritiem Museum. De maquette staat opgesteld in een aparte ruimte van het museum en is onderdeel van de expositie “Steam for Oil”.

Curaçao Maritime Museum

Het pand waarin het Curaçao Maritime Museum (CMM) is gevestigd, heeft in het verleden uiteenlopende doelen gediend. Van 1746 tot 1866 deed het dienst als woonhuis.

O.a. de zwager van Louis Brion, Joseph Foulke, heeft hier gewoond. In deze periode was er tevens de loge van de vrijmetselaarij “De Vergenoeging” in gevestigd met als leden o.m. Louis Brion en zijn broer Theodoor.

In het pand is ook voortgezet onderwijs gegeven gedurende de periode dat het eigendom was van het “Collegium Neerlandicum” van 1866 tot 1871.

In 1885 werd het perceel gekocht door tandarts Dr David Ricardo. Hij restaureerde het pand en schonk het aan zijn schoonmoeder. Naast dit gebouw bouwde hij (1885-1888) Villa Maria, genoemd naar zijn vrouw Miriam. De familie vertrok in 1894

naar Caracas en later kwam in Villa Maria het Hotel Caracas.

Tussen 1889 en 1989 heeft v/d Brandhofstraat 1 diverse eigenaren gehad. Nadat Hotel Curaçao en Hotel Majestic zich in het pand hadden gevestigd, kwam vanaf ± 1966 Hotel Venezuela op v/d Brandhofstraat 1 en wordt het een nachtclub en bordeel.

Eind 1988 wordt het pand verwoest door brand. In juli 1989 werd het pand door de Stichting Monumentenzorg Curaçao gekocht. In 1995 wordt begonnen met de restauratie welke ruim 3 jaar in beslag zal nemen en op 8 december 1998 opent het Curaçao Maritime Museum haar deuren.

*Het Maritiem Museum Curaçao
v/d Brandhofstraat 1
Skalo Abou*

